

Volk v pravljicah

Najbolj znan volk *Bratov Grimm* je tisti iz Rdeče kapice. V pravljici se kaže kot vsiljivec, napadalec, pred katerim se Rdeča kapica še ne zna ubraniti. Je negativen lik, ki manipulira, laže in žre otroke (takšne karakteristike imajo v mnogih pravljicnih tradicijah in mitologijah Ogri). Grimma sta v nasprotju s predhodnikom Perraultom in različnimi ljudskimi različicami pravljici dodala še en konec: spečega volka najde lovec, ki mu razreže trebuh in iz njega spusti babico in Rdečo kapico, vanj pa zašije kamne – volk je za svoje zlo dejanje kaznovan s smrtjo. Isto formulo Grimma uporabita tudi v pravljici *Volk in sedem kozličkov*.

Volk je lahko pravljicnemu junaku tudi pomočnik; lahko se pojavi kot njegov nosač – včasih kot zamena, ker mu je požrl konja, ali kot plačilo za prijaznost oz. uslugo. V nekaterih pravljicah ima nadnaravne lastnosti (ki presegajo zgolj govor), na primer izredno moč ali vedenje, s katerima pomaga junaku. Pravljica s poudarjeno vlogo volka v tem smislu je na primer ruska Carjevič *Ivan, žar ptica in sivi volk* (zapisal Aleksander Afanasijev).

V svetu, kot ga kažejo živalske pravljice, volk pogosto ni deležen pretirane veljave. Posebej lisica, s katero se pogosto srečuje, ga ima ponavadi za norca. Takšen odnos se na primer kaže v pravljicah iz zbirke Zverinice iz Rezije (npr. *Bolani zdravega nese*, *Zajčkova zadnja želja*), ki jih je zapisal Milko Matičetov.